

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ท้องถิ่นเป็นพื้นฐานและองค์ประกอบสำคัญที่รวมกันเป็นชาติ โดยแต่ละท้องถิ่นย่อมมีทรัพยากร สภาพแวดล้อม การสะสมทางภูมิปัญญา ตลอดจนเงื่อนไขและปัจจัยที่แตกต่างกัน อันมีผลให้ความต้องการและแนวทางการจัดการประโยชน์สุขของแต่ละท้องถิ่นแตกต่างกันไป ด้วย การส่งเสริมให้แต่ละท้องถิ่นสามารถปกครองตนเองได้ตามสมควรจึงเป็นสิ่งจำเป็น และสอดคล้องกับความเป็นจริงภายในท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งจะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสที่จะตื่นตัวต่อการมีส่วนร่วมกำหนดอนาคตของท้องถิ่นเอง อันน่าจะเกิดผลดีต่อการพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าที่รัฐจะเป็นผู้กำหนดหรือควบคุม เพราะการดำเนินการของรัฐโดยทั่วไปย่อมผ่านทางเจ้าหน้าที่ของรัฐ จนอาจละเลยความประสงค์และความจำเป็นที่แท้จริงของแต่ละท้องถิ่นนั้น (มานิตย์ จุมปา, 2541 : 104-105)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่เกิดขึ้นตามหลักการกระจายอำนาจปกครอง กล่าวคือ เป็นองค์กรที่รับมอบภารกิจบางอย่างจากรัฐมาดำเนินการจัดทำเอง โดยภารกิจที่จัดทำนั้นเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับท้องถิ่น และเป็นภารกิจที่ท้องถิ่นสามารถจัดทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่ารัฐ เนื่องจากเป็นกิจการที่มีลักษณะเฉพาะ ขึ้นอยู่กับสภาพความเป็นอยู่ของท้องถิ่นแต่ละแห่ง ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงน่าจะเข้าใจปัญหาและจัดทำภารกิจเหล่านี้ได้ดีกว่าส่วนกลาง การจัดทำภารกิจดังกล่าวจึงถือเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รัฐมอบหมายให้ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอิสระในการบริหารจัดการกิจการดังกล่าวตามแนวของตนเอง โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลจากส่วนกลาง ทั้งนี้ อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีขอบเขตเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับรัฐเป็นผู้กำหนด (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2550 : 349)

การจัดตั้งเทศบาลตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2476 และกำหนดให้เทศบาลเป็นองค์การบริหารหนึ่งของราชการส่วนท้องถิ่นและมีการตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 ขึ้น พระราชบัญญัตินี้ถือว่าเป็นกฎหมายฉบับแรก ว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารปกครองตนเองของเทศบาล ต่อมาในปี พ.ศ. 2478 เทศบาลของไทยได้รับการจัดตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 โดย

การยกฐานะสุขาภิบาลที่มีอยู่เดิม จำนวน 35 แห่ง ขึ้นเป็นเทศบาล ซึ่งในปี พ.ศ. 2481 และ พ.ศ. 2483 ได้มีการปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้สอดคล้องกับสภาวะบ้านเมืองที่เปลี่ยนแปลง และเทศบาลของไทยได้รับการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในปี 2496 โดยมีการตราพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ขึ้นแทนความหมายเก่าทั้งหมด และมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นระยะการปรับเปลี่ยนครั้งสำคัญ คือ มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจและหลักการปกครองท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดตั้งเทศบาลตามพระราชบัญญัติ โดยเมื่อท้องถิ่นใดมีสภาพอันสมควรยกฐานะเป็นเทศบาล ให้จัดตั้งท้องถิ่นนั้นเป็นเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง หรือเทศบาลนคร

เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย มีทั้งหมด 4 แห่ง ประกอบด้วย เทศบาลตำบลหาดคำ เทศบาลตำบลโพธิ์ชัย เทศบาลตำบลหนองสองห้อง และเทศบาลตำบลเวียงคุก เป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเกิดขึ้นจากการที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจโดยมีลักษณะให้สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย มีความเป็นอิสระและเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เป็นนิติบุคคล มีอำนาจหน้าที่และรายได้เป็นของตนเอง ทำให้มีอำนาจในการใช้จ่ายงบประมาณเป็นของตนเอง การปกครองท้องถิ่นเป็นกระบวนการทำให้เกิดการพัฒนาที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วม มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นประชาธิปไตย เนื่องจากเทศบาลตำบลเป็นสถาบันให้การศึกษา การปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชนสร้างประชาธิปไตยที่มั่นคง ทำให้ประชาชนเกิดความรอบรู้แจ่มแจ้งทางการเมือง ทำให้เกิดการเข้าสู่วิถีทางการเมืองของประชาชน เป็นเวทีสร้างนักรบการเมืองระดับชาติ (สมาน รังสิโยภฤกษ์, 2546 : 62-64) ดังนั้นการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจำเป็นต้องดำเนินงานตามระบบ กฎเกณฑ์ ระเบียบราชการ ให้เป็นไปตามหลักการบริหารทรัพยากร

ดังนั้นเทศบาลตำบล จึงเป็นองค์กรที่มีความสำคัญยิ่งในการบริหารงานพัฒนาในระดับตำบล เป็นหน่วยงานที่ได้รับการคาดหวังว่าจะเป็นหลักหรือเป็นแกนนำที่สำคัญในการพัฒนาที่จะแก้ไขปัญหา ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในระดับตำบล ตลอดจนกระตุ้นให้ประชาชนในพื้นที่ได้ตื่นตัว และร่วมกิจกรรมพัฒนาในด้านต่าง ๆ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าความสามารถในการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ตามนโยบายรัฐบาลที่มุ่งหวังให้เทศบาลตำบล เป็นองค์กรดำเนินงานพัฒนาในท้องถิ่นนั้น ประสบผลสำเร็จแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับเทศบาลตำบล สามารถบริหารงานงาน โดยใช้ทรัพยากร งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนได้อย่างไร รวมทั้งการรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นให้สมบูรณ์

และยั่งยืนได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ดังจะเห็นได้จากในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ข้อมูลจากสื่อมวลชน ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และสื่ออื่น ๆ รวมทั้งจากการตรวจสอบจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ระบุว่ามีการทุจริตและคอร์รัปชันหลายรูปแบบในเทศบาลตำบล เป็นสาเหตุของความหย่อนประสิทธิภาพในการบริหารและการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจการบริหารงานของเทศบาลตำบล จึงยังคงมีปัญหาและอุปสรรคอยู่มากมายหลายด้าน ส่วนใหญ่เป็นปัญหาการบริหารทรัพยากรด้านงบประมาณไม่ถูกต้อง ดังจะเห็นได้จากการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณในปีงบประมาณปี 2552 เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี (2552 : 32-35) ได้รายงานไว้ว่าการประมาณราคากลางสูงเกินราคามาตรฐาน การจัดซื้อจัดจ้างครุภัณฑ์ไม่ถูกต้องตามราคามาตรฐานครุภัณฑ์ จึงทำให้ส่วนราชการสูญเสียงบประมาณไปโดยไม่เกิดประโยชน์

จากเหตุผลดังกล่าว ประกอบกับยังไม่มีการศึกษาทัศนคติของบุคลากรเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการบริหารทรัพยากรด้านการจัดการเทศบาลตำบลใดมาก่อน ผู้ศึกษาในฐานะหัวหน้ากองคลังเทศบาลตำบลแห่งหนึ่งในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย มีประสบการณ์การบริหารในระดับหนึ่ง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องทัศนคติของบุคลากรเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการบริหารทรัพยากรด้านการจัดการ เทศบาลตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยจะทำการศึกษาว่า บุคลากรที่มีคุณลักษณะแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการบริหารทรัพยากรด้านการจัดการอยู่ในระดับใด และเป็นเช่นใด ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นแนวทางในการบริหารทรัพยากรด้านการจัดการของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ให้มีประสิทธิภาพคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของบุคลากรเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการบริหารทรัพยากรด้านการจัดการ เทศบาลตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของบุคลากรเกี่ยวกับความคุ้มค่า ในการบริหารทรัพยากรด้านการจัดการ เทศบาลตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา เงินเดือน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และตำแหน่ง
3. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการบริหารทรัพยากรด้านการจัดการ เทศบาลตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

สมมติฐานการศึกษา

1. ทักษะของบุคลากรเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการบริหารทรัพยากรด้านการจัดการเทศบาลตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับปานกลาง
2. บุคลากรที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา เงินเดือน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และตำแหน่ง แตกต่างกัน มีทักษะเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการบริหารทรัพยากรด้านการจัดการเทศบาลตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยรวมแตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาเรื่อง ทักษะของบุคลากรเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการบริหารทรัพยากรด้านการจัดการ เทศบาลตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตในการศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ในการศึกษา คือ เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จำนวน 4 แห่ง ประกอบด้วย เทศบาลตำบลหาดคำ เทศบาลตำบลโพธิ์ชัย เทศบาลตำบลหนองสองห้อง และเทศบาลตำบลเวียงคุก
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 2.1 ประชากร ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จำนวน 4 แห่ง จำนวน 211 คน (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย. 2552 : 11-13)
  - 2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จำนวน 4 แห่ง จำนวน 140 คน ซึ่งได้จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรทาโร ยามาเน่ (Taro Yamona. 1973 : 42)
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ คุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย

- 3.1.1 เพศ
- 3.1.2 อายุ
- 3.1.3 ระดับการศึกษา
- 3.1.4 เงินเดือน
- 3.1.5 ระยะเวลาการปฏิบัติงาน
- 3.1.6 ตำแหน่ง

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ทัศนะของบุคลากรเกี่ยวกับ ความคุ้มค่าในการบริหารทรัพยากรด้านการจัดการ เทศบาลตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จำนวน 7 ประการ จากกรอบแนวคิดของ วงศ์พัฒนา ศรีประเสริฐ (2551 : 78-81) ได้แก่

- 3.2.1 ด้านบุคลากร (Man)
- 3.2.2 ด้านงบประมาณ (Money)
- 3.2.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์ (Material)
- 3.2.4 ด้านการบริหารจัดการ (Management)
- 3.2.5 เครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องมือ (Machine)
- 3.2.6 วิธีปฏิบัติงาน (Method)
- 3.2.7 การตลาด (Market)

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทัศนะ หมายถึง การแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิดต่อความคุ้มค่าในการบริหาร ทรัพยากรด้านการจัดการ ด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และ สิ่งแวดล้อมทางสังคม โดยการแสดงออกมาให้ผู้อื่นทราบด้วยการสื่อสารออกมาเป็นภาษาพูด คำวิจารณ์ และบทความต่าง ๆ ที่แสดงออกมาเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการบริหารทรัพยากรด้าน การจัดการเทศบาลตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

ความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด โดยใช้หลักการ ตาม 7 M's ของเทศบาลตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด แก่ส่วนรวม ใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า โดยตรงจูงใจให้บุคลากรมีความประหยัด ใช้วัสดุอุปกรณ์ อย่างคุ้มค่า และรักษาทรัพยากรให้สมบูรณ์ยั่งยืน ซึ่งมีองค์ประกอบ 7 ด้าน ดังนี้

1. ด้านบุคลากร (Man) หมายถึง บุคลากรที่การปฏิบัติงานแล้วประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมาย บุคลากรมีวุฒิการศึกษาตรงกับงานที่ปฏิบัติทุกตำแหน่ง ปฏิบัติงานตามบทบาท หน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ สามารถรับทราบเป้าหมาย ขององค์กรอย่างชัดเจน ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และปฏิบัติงานในแนวทางเดียวกัน

2. ด้านงบประมาณ (Money) หมายถึง การจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ งบประมาณมีความสมดุลกับภารกิจ ระเบียบการเบิกจ่ายมีความคล่องตัว การจ่ายเงินเป็นไปตาม แผนที่กำหนดไว้ทุกแผน รัฐบาลจัดงบประมาณตรงตามเวลาที่กำหนด การจัดเก็บภาษีอากร

และค่าธรรมเนียมมีประสิทธิภาพ เทศบาลตำบลมีการจัดซื้อวัสดุ-ครุภัณฑ์ตามความเหมาะสม การจัดซื้อจัดจ้างมีความเป็นธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้

3. ด้านวัสดุอุปกรณ์ (Material) หมายถึง การที่องค์กรมีวัสดุอุปกรณ์อย่างเพียงพอ วัสดุอุปกรณ์มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์มีคุณภาพมาตรฐาน และเทศบาลตำบลมีการให้บริการด้านวัสดุอุปกรณ์อย่างเป็นระบบ วัสดุอุปกรณ์ในด้านการประชาสัมพันธ์ มีประสิทธิภาพ สำนักงานมีความเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ในสำนักงานทันสมัย

4. ด้านการบริหารจัดการ (Management) หมายถึง ความสามารถในการกำหนด นโยบายในการปฏิบัติงานให้มีความชัดเจน ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม มีการประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนรับทราบ มีการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนอย่างรวดเร็วและเป็นปัจจุบัน การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ มีการปรับลดขั้นตอนการปฏิบัติงานให้เกิดความคล่องตัว มีการลดขั้นตอนในการทำงาน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงาน มีการปฏิบัติงานสำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

5. ด้านเครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องมือ (Machine) หมายถึง ครุภัณฑ์ เครื่องใช้ในสำนักงานมีเพียงพอต่อการใช้งาน มีคุณภาพ มีความเหมาะสมกับการใช้งาน มีระบบการบริหารในการใช้และดูแลรักษาอย่างเป็นระบบระเบียบสามารถใช้งานได้ยาวนาน

6. ด้านวิธีปฏิบัติงาน (Method) หมายถึง การบริหารผลการปฏิบัติงาน โดยมีการวางแผนและวางระบบปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ คล่องตัว มีการลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานสม่ำเสมอ

7. ด้านการบริการประชาชน (Market) หมายถึง กระบวนการวางแผนและบริหาร ในด้านการให้บริการแก่ประชาชนเพื่อให้เกิดความพอใจ ประทับใจในการให้บริการ และพัฒนาระบบการให้บริการให้เสร็จรวดเร็ว คล่องตัว ใกล้ชิด ทัวถึง โปร่งใส คุ่มค่าและมีประสิทธิภาพ สูงสุด เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาและตอบปัญหาได้อย่างดี ได้รับบริการที่เป็นประโยชน์ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

เทศบาลตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่จัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะขององค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 โดย ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในเขตเทศบาลตำบลในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การให้บริการประชาชน ตั้งแต่เกิดจนตาย ทั้งในเรื่องงานทะเบียน การสาธารณสุข โภค การศึกษา การรักษาความปลอดภัย

ในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งนับว่าเป็นภาระหน้าที่ที่ใกล้ชิดประชาชนในท้องถิ่นมาก ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลหาดคำ เทศบาลตำบลโพธิ์ชัย เทศบาลตำบลหนองสองห้อง และเทศบาลตำบลเวียงคุก

บุคลากรเทศบาลตำบล หมายถึง บุคลากรผู้ปฏิบัติงานเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบระดับทักษะของบุคลากรเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการบริหารทรัพยากรด้านการจัดการ เทศบาลตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ซึ่งสามารถนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด
2. ทำให้ทราบทักษะของบุคลากรเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการบริหารทรัพยากรด้านการจัดการเทศบาลตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา เงินเดือน ระยะเวลาในการปฏิบัติงานและตำแหน่ง ซึ่งสามารถนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด
3. ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทักษะของบุคลากรเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการบริหารทรัพยากรด้านการจัดการ เทศบาลตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ซึ่งสามารถนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด
4. ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการศึกษาสามารถใช้เป็นข้อมูลในการบริหารทรัพยากรของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น